

je vse narodno delovanje za večno zaspalo? Sedaj ni več slišati narodnega petja, ki je tako milo donelo po naši vasi; še ne spomni se nikdo na slov. petje. Kako petje pa se sedaj pri nas sliši? Oh, prav s težkim srcem moram odgovoriti, da je namesto krasnega slov. petja nastopilo grdo, nemoralno in breznačajno ponočno kvakanje, ki dela nečast slov. stanovalcem cele vasi. — Pri nas se nahaja tudi jedna žganjarija, ali da za prav govorim, prodajalnica „hudičevih solz“. Res čuden možicelj je ta žganjarski oštir, kajti toči vsakovrstno žgano pijačo, in sicer vse iz jednega soda. Skoraj vsako večer, posebno pa o sobotah, nedeljah in pone deljkih, se zbirajo mladeniči in nekaj mož; tudi ženske ti ne zmanjka pri frakelju „žlahtne“, a žgoče pijače. Ko se jim hlap te pijače uže iz grla kadi, zakriče ti navdušeni pivčki ter poskušajo svoje hripave glasove, pojoč pesmi v zarobljeni nemščini — take, da se je mora sramovati vsak dobro misleč človek. In domov gredé prebredejo vsako mlako, pot jim je preozka, hišna vrata pa pretesna. Bog nam pomozí! S tem delajo nečast sebi, pohujšajo svojo deco ter — jim vcepljavajo nenravnost in povzročujejo, da postanejo njim ednaki tudi njih otroci. Bože mili! kam zajdemo, ako bomo sami sebe onečistovali? Ako nam čisto nič ne bode mari za sram, strašna žgana pijača se prej ali slej nad človekom zmaščuje ter spravi človeka v prezgodnji grob. V istini meni se bolj studi od žganja pijani človek, kakor neumna žival. Ne delajte vendar dragi vaščanje, sami sebi tolike nečasti, pomislite, kam vas to privede. Pregovor pravi: Dolg je volk. Pustite grde in poprimite se znovič lepe poprejšnje navade.

O. N.

Od Drave. V ponedeljek dne 4. oktobra popoldan ločil se je od Ptujčanov preč. gosp. France Jug, dosedanji mestni vikar, ter se podal na svoje novo mesto k sv. Barbari v Halozah za župnika. V nedeljo 10. t. m. so pa mil. g. Ptujski prošt novega g. župnika njegovim bodočim faranom slovesno predstavili. Pričela se je slovesnost ob 10. uri; med lepo vbranim zvonenjem in pokanjem možarjev pomikala se je nekoliko pred določeno uro iz farovža, procesija proti farni cerkvi, ki je kakih 5 minut od župnijske hiše oddaljena; ginjaivo je bilo videti ljudstvo z rožnim vencem v roki hvaliti Boga in Mater božjo, da je fara vdova zopet po milosti božji prejela duhovnega očeta. Prišedši v cerkev stopili so mil. g. prošt na leco in v lepem, genljivem govoru barbarškim faranom razkladali in na srce polagali dolžnosti njihove do novega g. župnika; služila se je zatem sv. maša od novega g. župnika za farane. Po službi božji zbralo se je z mil. g. proštom še 8 čč. gg. duhovnikov iz Završke in Ptujške dekanije okrog gostoljubne mize no-

vega č. g. župnika. Vrstile so se med obedom razne napitnice, med katerimi naj le omenim nekatere n. pr. sv. očetu Leonu, milostl. knezu in škofu lavantinskemu, presvitemu cesarju itd. Pri slednjič imenovane napitnici zaigrala je godba cesarsko himno, med katero so čč. gostje stojé godce s pevanjem prve kitice spremljali. Poslovili smo se z željo: naj milostljivi Oče nebeški blagoslovi delovanje novega g. župnika v obilnej meri, — naj ga pa tudi tista ljubezen, ki ga bode odzdaj vezala na svoje farane, še tudi veže na stare tovariše in prijatelje!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Drž. zborovanje je za nekoliko časa odloženo in so sedaj že vsi poslanci doma. Lehko jim ni bilo pri srcu, kedar so vzeli potniško palico v roke. Le-ta je skorej vse, kar so lahko seboj vzeli. Nobena stranka ni zadovoljna. Na desnici so Čehi, ki se jezé na ministra za nauk in bogočasje, dr. pl. Gautscha, ker jim je povedal kar v lice, da ne mara več českíh srednjih šol; na levici pa se lahko jezi nemški klub, dr. Foregger na čelu, na ministra prava, barona Pražaka, kar jim ni pritrdil, da je s porotniki v Celju in izlasti z njih sestavljenjem vse v najlepšem redu. To smo mi že dolgo znali in že tudi čutili. — Prej ko ne snide se drž. zbor še-le po novem letu h koncu januarija 1887. Predno so poslanci razšli, zložili so slovenski svoje želje gledé na potrebe slov. ljudstva ter jih predložili grofu Hehenwarthu, naj jih spravi pred eksekutivni odbor desnice. Bilo je tega že v resnici treba, da se izvé, ali in v čem hoče desnica podpirati slov. poslance. — „Ljudsko društvo“ po gorenji Avstriji, ki šteje jezera in jezera udov, izreklo je grofu Taaffeju svoje zupanje. Mi nismo zoper to, pa bi radi kaj dali, ko bi moglo tudi slov. ljudstvo enako storiti! — V Solnemgradu je veliko zanimanje za kat. vseučilišče in že je precej denarja za-nj skup, toda predno se ustanóvi, bode jim še veliko denarja nabirati. — V Ljubenskem okraju je za dež. zbor dobil večino mož „bauernvereina“ nek J. Thunhart, v Radgonskem pa konservativec J. Schmirmaul, in v mestih in trgih Lipnica, Arvež in Ivnik pesnik K. Morré, zadnji cika bojda na stran Jurija viteza Schönererja. — Šole so na Koroškem še vedno po slovenskih krajih bolj nemške ko slovenske. Otroci se še ne naučé toliko trati, da bi mogli slov. katekizem vzeti v roke. To je žalostno za otroke a grdo za one može, ki so tega krivi. Sila ni prida nikjer in ta upije že v nebo, ki jo dela nemškutarija koroškim Slovencem. — Na Kranjskem se prikazuje nevarna bolezen, podobna je za las koleri a zatruje se, da ni. Prav, ako ni,

toda paziti bo treba. Društvena beseda v čitalnici v Ljubljani zadnjo soboto je bila jako lepa in je cela tamošnja c. kr. vojaška godba sodelovala. — Stolni prošt v Gorici, msg. Jordan, je voljen v drž. zbor na mestu škofa dr. Valussija in gre bojda vendar-le tudi on v grof Hohenwarthov klub. Lahonska večina v mestnem zastopu je vzprejela za mestn. inženirja moža, ki ni inženir. Zakaj? Brž ko ne jej ima zasluge za lahonstvo. — V Tržiču na Primorju imajo kolero, v par dneh je umrlo šest ljudi, pričela je pri delavcih v bližnji tovarni. — Iz Trsta sedaj ni glasú, kakor da jim noče kolera iz mesta. Zato niso smeli ljudje na vseh svetnikov den na pokopališča. Župnik msg. Ant. Hrovatin pri sv. Antonu v Trstu je peval uno nedeljo demantino sv. mešo. Prejel je od svitlega cesarja čast ces. svetovalca. — V Pazini v Istri imajo sedaj Hrvatje v mestnem zastopu večino, doslej so bili lahoni na površju a sila grdo so se obnesli za mesto. Za to jih je zdaj ljudstvo samo vrglo iz mestne hiše. — V Zagrebu je sedaj rektor na vseučilišču dr. Fr. Vrbanić. Mož ni na strani dr. Spevca ter poudarja odločno, da je katoliška cerkev največja dobrotnica hrvaške zemlje. — V Pešti imajo osepnice in kolero ob enem. Mogoče, da madjarske napetnike spametuje vsaj nekaj ta šiba božja. — V Ostrogonu je kardinal Simor obhajal zlato sv. mešo in so mu svitli cesar sami prišli v gostje. Tako še je moral tudi kalvinec minister Tisza vgrizniti v kiselo jabelko ter iti h kat. škofu.

Vnanje države. Bolgarsko sobranje že zbornoje v Trnovem, ono hoče, bodi, kar hoče, voliti kneza. Sedaj namerava voliti danskega princa Valdemara, ki je v rodu z ruskim carom. Kakor pa je podoba, ne bo nič iz tega, kajti car ne priznava temu sobranju pravice voliti kneza, javaline jim ga tedaj ne potrdi, naj si ga tudi izvolé. — Sedanja vlada se je Kaulbarsu udala ter je izpustila one častnike, ki so se bili vdeležili zarote zoper kneza Aleksandra. Kaulbars pa terja, naj se vlada kar udá ter izreče, da ni več žalostnim razmeram kos. To bi bilo seveda lepo za Rusijo, lahko bi si pa koj sama izbrala vlado — tako, ki bi plesala po goslih Kaulbarsovih. — Rusija ima že dve bojni ladiji v Varni, češ: treba ji je za varščino ruskih podanikov v bolgarskih mestih. Tudi sploh nabira vojaštvo v bližnjih pokrajinah. — Turčija ne zaupa nobeni vladi, sedaj že tudi Angliji ne ter se ne mara z njo zavezati zoper Rusijo. Najbrž čuti, da bi jo Anglija rada imela za klešče. — Srbija se drži sedaj avstrijskih rok ter se nadja več koristi od le-teh, kakor pa od ruskih. To je misel menda najbolj kralja in njegove sedanje vlade. Nasprotna stranka pa je tudi močna. — V Bukurestu je trgov. minister odstopil ter je Bratiano pre-

vzel njegove posle. Kupčijska zveza z Avstrijo se obnavlja in bode v kratkem gotova. — Nemčija pomnožuje pomorsko vojaštvo. V sedanjem proračunu zahteva minister 10 novih oklopnih topnjač z vso primerno opravo. Stroški se pa razdelé na 5 let in niso mali. — Bavarci imajo blaznega kralja Otona in se ve, da ni upanja, da ozdravi. Pravijo, da bodo ustavo izpremenili ter sedanjemu vladarju princu Luitpoldu izročilo tudi kraljevo krono. — Na Belgijskem pečajo se sedaj marljivo z delalci in kakor se kaže, bode se nekaj za nje storilo. Ubogi so bili in so še v resnici delalci v tamošnjih tovarnah. — Francozi so sedaj srečno iz vseh šol rinili duhovnike. Najnovejša postava jim prepove, stopiti v šolo. No, to bode gotovo rešilo Francijo! Na vojaških šolah bodo zana-prej le častniki učili, največ kak tuj jezik sme še drug učitelj učiti. — Na južnem Francoskem, v Avignonu, v Arlesu in drugje je bila silna povodenj. Nastala je vsled gostih ploh. — V Spaniji so iz armade 1200 podčastniških služeb izbrisali, bilo jih je preveč in so redile same nezadovoljneže — ustajnike. — Italija se oborožuje, toda bolj na tihem, bil je uni čas nemški prestolonaslednik ondi in pravi se, da v zadevi ožje zveze Italije in Nemčije. Je že mogoče. Vest je lahko obema nemirna. — Da so angleški vojaki še zmirom v Egiptu, ni ljubo Turčiji, še manj pa Franciji, toda Anglija se obotavlja jih poklicati domov, češ, da ji ne pusté tega nevarne čete Mahdijevih naslednikov. Ako pa kdo reče, da jih Anglija zato ne pokliče domov, ker jih ne mara, zadene menda v črno.

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

(Dalje.)

V cerkveni zakladnici hranijo prekrasno monštranco iz čistega zlata, z dragimi kamni obsejano, katera je menda poldrugi meter visoka. Kakor smo izvedeli, je dar francoskih in španskih gospá. Rajni sv. oče Pij IX. so darovali drag z biseri okinčani križ, v katerem se časti kos križa Kristusovega in pa zlato rožo. Mene je še posebno zanimala mala monštranca, v kateri se hrani majhna izrezljana podoba lourdeske Matere božje. Nek umetnik je namreč tisti kos ščipka, na katerem je Marijina noga stala, vzel in je z veliko potrpežljivostjo in z odlično umetnostjo iz njega izrezljal lično podobico Matere božje, ki je komaj en palec visoka.

Ob desetih je bila doli pri votlini česka pridiga. Govorili so prav pristréno g. Bezstarosti, župnik iz Budišave na Moravskem; mi Slovenci smo njihovo česko besedo skorej do do-